

Τὰ καλὰ καὶ τὰ ἀνάποδα

- 'Ο Ζάν καὶ ὁ Πέτρος εἶχαν καιρὸ νὰ ἰδοῦθουν.
- Αἰ, Πέτρο... Γειά σου.
- Γειά σου Ζάν. Τί γινώμαστε;
- Καθόλου καλὰ, φίλε μου. Ἐπαντρεῦθκα.
- Τὰ συγγαητήριά μου.
- Νὰ μὴ συγγαίησῃς. Ἐπεσα σὲ μιὰ γυναῖκα ἀφόρητη. Μέναιρα, τίγρις, φίλε μου.
- Σὲ λυπόμαι, καίμινε.
- Νὰ μὴ με λυπάσαι καὶ τόσο πολὺ γιὰ τὸ ἐδοσε προῖκα ἐκατὸ χιλιάδες δραχμῆς.
- Ἐκατὸ χιλιάδες; Τότε, λαμπρά.
- 'Οχι καὶ τόσο λαμπρά γιὰ μὲ τῆς ἐκατὸ χιλιάδες ἀγοράσα κάμπουσε ἀγέλαιδες ποὺ ἐψόφραγα ὄλες.
- Τί ἀτύχια.
- Ἀτυχία δηλαδὴ ὄχι, γιὰ τὴ ἐπούλησα σὲ πολὺ καλὴ τιμὴ τὰ δερμάτια τοῦς.
- Τότε διορθώθηκαν τὰ πράγματα.
- Δὲν μπορὸ δυστυχῶς νὰ εἰπῶ πῶς διορθώθηκαν γιὰ τὴ τράπεζα ποὺ εἶχα καταθέσῃ τὰ χρήματα ἄποσα φωτιά καὶ ἐκάρησαν ὅλα.
- Τί μεγάλο δυστύχημα.
- Ὁ, καθόλου δυστύχημα. Ἡ γυναῖκα μου ἦταν μέσα στὴν τράπεζα ἐκεῖνη τὴν ὥρα καὶ κέρηκε ν' αὐτή.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ γιγτροῦ

Τὸν περασμένο μῆνα ὁ κ. Μπεζῆ ἀδιαθέτησε καὶ ἔπεσε στὸ κρεβάτι νομιζόντες πῶς ἦταν βαρεῖ ἀρρωστος. Ὁ γιγτροῦ δὲ κ. Ζοῦ τὸν ἐπισκέπτετο καὶ τοῦ ἔδινε ὁλοένα γὰ μόνον ἄρμακο νερὸ μὲ γλυκάνισο, ἀφοῦ ὁ ἄρρωστος δὲν εἶχε τίποτε.

Σὲ καμιά δεκαπενταεταρὶά ἡμέρες ἐκεῖνος σηκώθηκε καὶ τὴν πρώτη Κυριαχὶ ἐπῆγε στοῦ γιγτροῦ.

- Καλῆμέρα, γιγτρέ μου.
- Καλὸς τὸν Μπεζῆ. Πῶς πάει τὸ κουράγιον;
- Πολὺ καλὰ. Ἐγίνα θηρίον. Ἦρθα νὰ σὰς πληρώσω.
- Ὁ, δὲν εἶνε καμιά βία.
- Ἄ, μὲ συγχοῦητε. Οἱ καλοὶ λογαριασμοὶ γάινον τοὺς καλοὺς φίλους. Λοιπὸν τί σὰς ὀφείλω;
- Ἀφοῦ τὸ ἔλετε, δώδεκα ἐπισκέψεις.
- Ἀδελφα σὺμφωνοῦ. Λοιπὸν ὀφειλόμαρ γιγτρέ, εἶπε ὁ Μπεζῆ ἐσηκώθη νὰ φύγη χωρὶς νὰ βεῖλὴ τὸ χερί στὴν τσέπη.
- Ποῦ πάτε; εἶπε ἐκκληκτος ὁ γιγτροῦ.
- Εἶπατε. ὑποθέτω. ὅτι θὰ μ' ἐπληρώνατε.
- Βέβαια. Εἶπατε πῶς σὰς ὀφείλω δώδεκα ἐπισκέψεις. Σὰς ἀπόδοσα τὴ μία. Μένουν ἀκόμη ἔνδεκα ἐπισκέψεις. Εἶνε κάπως πολλές, ἀλλὰ μὴν ἀνησιγίστε, γιγτρέ μου. Θὰ ἔρθω ἄλλες ἔνδεκα φορές. Κάνω πάντοτε ἐν τάξει τῆς δουλειῆς μου.

Ἡ Παντογνωσιὰ τοῦ Πάπα

Ὁ Τιτὲν ἦταν καμαριῆρς τοῦ Πάπα. Κάθε πρωὶ ἐμπαινε στὴ κρεββατοκάμαρα τοῦ Ποντίφηκος καὶ τοῦ ἔλεγε ὅπως ἐπέβαλε τὸ πρωτόκολλον.

- Ἄγιε Πάτερ. Εἶνε ἐπὶ τὰ ὥρα καὶ κάνει ὄρατο καιρὸ.
- Ὁ Πάπας τοῦ ἀπάντησεν σερροστίπος.
- Τέκνον μου. Ὁ Θεὸς μόνος καὶ ἐγὼ τὸ γνωρίζομεν.
- Μιά μὲρα ἡ ἀγότης τὸν ἔπειτα ἀπὸ ἀδιαθεσίαν δὲν μποροῦσε νὰ σηκωθῆ. Εἶρε βαρκοζομῆνὴ κατὰ τὰ χαρμάτια.
- Ὁ καμαριῆρς ἀφοῦ ἐπῆγε ματαῖος στῆς ἐπὶ τὸ πρωὶ, ἔπειτα στῆς ὄκτω καὶ ὀσπερα στῆς ἔνενα, ἔναγώρισε κατὰ τὸ μεσημέρι.
- Ἀνοῖξὲ τὰ παραπετάσματα καὶ τοῦ ἐπανεῖλαβε ὅπως ἐπέβαλε τὸ πρωτόκολλον.
- Ἄγιε Πάτερ εἶνε ἐπὶ τὰ ὥρα καὶ κάνει ὄρατο καιρὸ.
- Ὁ Πάπας ἐξόπτησεν ἐπὶ τέλους καὶ τοῦ εἶπε:
- Τέκνον μου. Ὁ Θεὸς μόνος καὶ ἐγὼ τὸ γνωρίζομεν.
- Τότε ὁ καμαριῆρς φοουρισμένος τοῦ εἶπε.
- Αἰ, λοιπὸν, καὶ οἱ δύο σὰς δὲν ἔξερετε τί σὰς γίνεται. Εἶνε μεσημέρι καὶ βρέχει.

Ριγολῶ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ πρὸς ἀγορὰν τὰ κάτωθι βιβλία: Τὸ «Τσάκομα τ' Αἰ Ρόκου» μετὰφρ. Γουζέλη. Ὁ Βασίλεις τῶν Βουγῶν» ἀπὸ Ἐδμ. Ἀμπου, μετὰφρ. «Συλλογὴ Ληρωδῶν Ἀσμάτων» Ζαμπέλιου. «Σονέτα» Στ. Μαρτζῶνη. «Ἐξοτικά» ποιητ. Ι. Πολέμη. «Τὸ Φίλημα» ποιητ. Γ. Τερτσῆ. «Ἀνθρώπος» τοῦ Κοσμοῦ» Γρ. Σενοπούλου. Γράψατε κ. Χ. Σταμ. περιὸς «Μπουκέτο».

εἶδα νὰ βραβεῖται προεμένος στὸ πλευρὸ, μέσα σὲ μιὰ λίμνη αἵματος, ποῦρεχε ἀκόμα ἀπ' τῆς πληγῆς ποῦρε στὸ πρόσωπο. Ποῦς τὸν χτύπησε ὁμοῦ; Μέσα στὸ δωμάτιο τοῦ δὲν ἦταν ἄλλες κανεῖς. Φαινόταν ἐν τούτοις σὰν νὰ τὸν εἶχε ἀρπάξει κάποιος καὶ νὰ τὸν εἶχε τινάξει κάτω μ' ὄρη. Ἐτοῖ ἐξηγοῦντο καὶ αἱ πληγαὶ τοῦ.

Τὸν ἐξήτασα ἀμέσως καὶ ἡ καταπληγὴ μου ἐμεγάλωσε. Ὁ δυστοχημένος αὐτὸς ἦταν σοβαροτέρα τραυματισμένος ἀπ' ὅσο ἐνόησα. Τὸ ἔνα τὸν χερί εἶχε κἀδεὶ ἐξάρθρωσι καὶ εἶχε σπασμένο τὸ ἔνα τὸν πόδι!

— Μοῦ φαίνεται πῶς εἶναι σπασμένη καὶ ἡ ῥάχη τοῦ, μοῦ εἶπε ἔνας τῶν νοσητῶν.

Δὲ μποροῦσα νὰ καταλάβω πῶς ἐτραυματίσθη ἔτσι παράδοξα. Ἐσπασε καὶ τῆ ῥάχη τοῦ καὶ τὰ μοῦτρα τοῦ χωρὶς νὰ τὸν χτυπήσῃ κανεῖς. Ἀπὸ τῆς πληγῆς μάλιστα τοῦ προσώπου εἶχε σηκωμένη τὴν λίμνη τοῦ αἵματος ποῦ εἶταν γύρω του.

Ὁ ἐπιστάτης μοῦ εἶπε:

— Δὲ μπορὸ νὰ τὸ ἐξηγήμαρ αὐτὸ. Μποροῦσε νὰ πέσῃ μπρούμυτα καὶ νὰ σπάσῃ μόνον τὰ μοῦτρα τὸν ἡ νὰ πέσῃ μὲ τὴν πλάτη καὶ νὰ σπάσῃ μόνον τὴν πλάτη τοῦ. Μὰ καὶ τὰ δύο μαζί εἶναι πράγμα ἀφάνταστο!

— Πῆγαν, τὸν εἶπα, νὰ παρακαλέσῃς ἕκ μέρους μου τὸν καθηγητὴ κ. Βάν Ἐλαγγ νὰ ἔλθῃ ἀμέσως ἐδῶ.

Σὲ λίγα λεπτὰ ὁ κ. καθηγητῆς ἔφτασε.

Μόλις εἶδε τὸν Ρένφιλντ καταγῆς τὸν ἐξοίτασε μὲ προσοχὴν καὶ κατόπιν, στρέφοντας σ' ἐμένα, σὰ νὰ εἶχε διαβάσει σὰ μάτια μου τί σκέψεις μου, εἶπε μὲ ἴσχυον ὄφρα, τὸ ὁποῖον μεταγροῖσθη, προφανῶς ἔνεκα τῆς παρουσίας τοῦ ἐπιστάτου:

— Ἄ! συνέβη ἕνα ἀτύχημα. Χροιάζεται ὁ τραυματίας προσεχτικὴ ἐπαγρύπνησι καὶ πολλὰς φροντίδες. Θὰ μείνω μαζί σὰς γιὰ νὰ τὸν περιποιήθωμαι, ἀλλὰ πρέπει πρώτα νὰ ντυθῶ. Ἐφτασα ἀμέσως.

Σὲ λίγα λεπτὰ ξαναγοῦσε μὲ τὰ ἐργαλεῖα τοῦ. Πρὶν ἀκόμα οἶσθη ἕνα βλέμμα στὸν τραυματία μοῦ εἶπε στὸ αὐτὶ:

— Στείλε τὸν ἐπιστάτη ἔξω. Πρέπει νὰ εἶμαι ὁ μόνος ὅταν θὰ συνέλθῃ ὁ Ρένφιλντ μετὰ τὴν ἐγγεῖρησι.

Πράγματι ἐγὼ ἐστράφηκα πρὸς τὸν ἐπιστάτη καὶ τοῦ εἶπα.

— Πρὸς τὸ παρὸν μποροῖς νὰ πηγαῖναι. Δὲν σὲ χρειάζομαστε. Ὁ κ. καθηγητῆς θὰ ἐγγεῖρησι τὸν τραυματία.

Μόλις ἀπεσύθη ὁ ἐπιστάτης, ἐμείνε ἐνεργῆσας με λεπτομερῆ ἐξέτασι τοῦ τραυματίου. Οἱ ὁλόκοτες τοῦ προσώπου εἶταν ἐπιπόλαιοι. Τὸ βαρὸν τραῦμα εἶταν ἕνα πρὸς τὰ μέσα σπασμο τοῦ κρανίου ποῦ ἔφτανε ὡς τὸν κνηστῆριό τένονα.

Ὁ καθηγητῆς σκέφτηκε μιὰ στιγμή καὶ εἶπε:

— Πρέπει νὰ ἐλαττώσωμαι τὴν πίεσι καὶ νὰ ἐπαναφροῦμαι, ὅσο μποροῦναι, μὰ κανονικότητα στὴν κυκλοφορία. Ὁλόκληρος ὁ τένονος φαίνεται βλαμμένος.

Καθὸς μιλοῦσε ἀκούστηκε ἑλαφρὸ χτύπημα στὴν πόδα. Ἐπῆγα καὶ ἀνοῖξα καὶ βρήκα τὸν Ἀδοθῖνο καὶ τὸν Κουίνισα.

— Ἄκουσα τὸν ὑπηρετὴ σὰς, μοῦ εἶπε ὁ Ἀδοθῖνος, νὰ φωνάξῃ τὸν κ. καθηγητῆ καὶ νὰ τοῦ κινήν ὄφρα γιὰ τὸ δυστύχημα. Ἐπῆρα καὶ τὸν Κουίνισα καὶ ἤρθαμε. Μποροῦμαι νὰ μοῖσιπε;

Ἐμπίηκα, ὅταν ὁ Κουίνισα εἶδε τὰ χάλια τοῦ Ρένφιλντ δὲν μπόρεσε νὰ κρατηθῇ καὶ φώναξε:

— Θεέ μου! Τί τοῦ συνέβη; Τὸ δυστοχημένο!

Τοῦ ἀπάντησα μὲ λίγα λόγια καὶ τοῦ εἶπα ὅτι ἐλπίζαμε νὰ συνέλθῃ εὐθὺς μὲλις τελειώσῃ ἡ ἐγγεῖρησις.

Ὅσο ἐπεριμέναμε τὰ λεπτὰ ἐφαίνοντο ἀτελείωτα. Σιγὰ - σιγὰ ἄρσιος νὰ ξαναῶχεται ἡ ἀναπνοὴ τοῦ τραυματίου κατὰ διαλειμμάτα.

Κάθε στιγμή φαίνονταν σὰ νὰθελε ν' ἀνοῖξῃ τὰ μάτια τοῦ καὶ νὰ μιλῆσῃ, ἀλλὰ ἀμέσως ἐπαλοχούδομαι σὰ σπαρωδικὴ πνοὴ καὶ ξαναῶφεσε σὲ βαρύτερη ἀνασιθῖσι. Ὅσο καὶ ἄν εἶμαι συνειδητόμενος σὲ παρόμοια θεάματα, ἡ ὀδὴν αὐτὴ καὶ ἡ ἀγωνία τοῦ παρετῖντονο μὲ ἐλυποῦσαν τρομερά. Ἡ σιωπὴ τέλους ἔγινε ἀγωνιώδης. Ἐξοίτασα τοὺς συντόφρους μου τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλο καὶ κατάλαβα ἀπὸ τὰ μάτια τοῦς ὅτι καὶ αὐτοὶ ἠσθάνοντο τὰ ἴδια.

(Ἀζολοῦθη)

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΧΤΥΠΗΜΕΝΟΥ

Ἡ κλήρωσις διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν βραβείων εἰς τοὺς λύτας τοῦ διαγωνισμοῦ τοῦ «**Ερωτοχτυπημένου**» θὰ γίνη τὴν Δευτέραν, 11 τοῦ μηνός, στὰς 6 μ.μ. σὰ γραφεῖα μας. Κατ' αὐτὴν δύνανται νὰ παραστοῦν ὅσοι ἐπιθυμοῦσι.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς κλήρωσεως θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχῆ φύλλον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ δημοσιευθῇ καὶ ὁ γῆος διαγωνισμοῦ τοῦ «**Μπουκέτου**», διασκεδαστικὸς καὶ ἐνδιαφέρον.

